

Parochie 1
 In de pen 6
 Klapstoel 8
 Samenleving 9
 Kerk 10
 Spiritualiteit 11
 Dossier 12
 Varia 14
 Op·tocht 16
 Mensen 17
 Bisdom 18
 Verstillig 20

Colofon

KERK & leven
 Halewijnlaan 92
 2050 Antwerpen
 www.kerkenleven.be
 KERK & leven is een uitgave van
 Studiecentrum Kerk en Media vzw

**VERANTWOORDELIJKE
 UITGEVER**

Filip Debruyne
 De parochie is verantwoordelijk
 voor de eigen teksten

REDACTIE

Algemene redactie
 tel. 03 210 08 40
 fax 03 210 08 49
 redactie.kerkenleven@kerknet.be

Hoofdreducteur

Bert Claerhout

Eindredacteur

Peter Goirdts

Redacteurs

Erik De Smet, Tom Heylen,
 Ilse Van Halst, Jozefien Van Huffel
 Lieve Wouters

Redactiesecretariaat & Optocht

Martine Croonen
 secretariaat.kl@kerknet.be

Diocesane redactie Antwerpen

Persdienst Bisdom Antwerpen

Schoenmarkt 2

2000 Antwerpen

tel. 03 202 84 30 (van maandag tot
 woensdagmiddag)

fax 03 202 84 31

redactie.bisdom.antwerpen@
 kerknet.be

Diocesane redactie Brugge

Persdienst Bisdom Brugge

Heilige Geeststraat 4

8000 Brugge

tel. 050 33 59 05

fax 050 34 14 32

persdienst.bisdom.brugge@
 kerknet.be

Diocesane redactie Gent

Eveline Coppin

Bisdomplein 1

9000 Gent

tel. 09 225 16 26

fax 09 223 39 59

eveline.coppin@kerknet.be

Diocesane redactie Hasselt

Persdienst Bisdom Hasselt

Vrijwilligersplein 14

3500 Hasselt

tel. 011 28 84 58

fax 011 28 84 78

persdienst@bisdomhasselt.be

Diocesane redactie Mechelen-Brussel

Pers- en informatiedienst

Wollemarkt 15

2800 Mechelen

tel. 015 21 65 01

fax 015 20 94 85

aartsbisdom@kerknet.be

VORMGEVING

Grafisch ontwerp

Catapult, Antwerpen

Lay-out & Zetwerk

Patrick Claessens

PUBLICITEIT

Trevi Plus

Leopold II laan 53

1080 Brussel

tel. 02 428 21 03

fax 02 428 37 55

katrien.lannoo@treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

tel. 03 210 08 30

fax 03 210 08 36

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigin-
 gen uitsluitend via de parochie

DRUKKERIJ

NV Halewijn

© copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren.

COLUMN

Bert CLAERHOUT

Gelovigen tonen licht in de duisternis

„De vraag rolde de afgelopen maanden meermaals over onze lippen: hoe moet de overgrote meerderheid van priesters, die niets ten laste kan worden gelegd, zich voelen bij de schandalen over seksueel misbruik die de Kerk teisteren? En de vele religieuzen die, onder meer, de zorg voor prostituees, verslaafden, incestslachtoffers, daklozen en andersvaliden op zich nemen? Wat gaat er in hen om? Gevoelens en onmacht en vertwijfeling, ongetwijfeld. Moedeloosheid wellicht. Het was dan ook goed dat een talrijk opgekomen publiek van zowat 1.500 gelovigen hen op zaterdag 21 augustus in de Mariahal in Scherpenheuvel een hart onder de riem stak.

Omdat de Actie Scherpenheuvel een initiatief was van politici uit diverse partijen, vreesden sommigen voor politieke recuperatie. Anderen waren bekommerd dat behoudsgezinde groepen er zouden op aandringen de binnenkerkelijke rangen opnieuw te sluiten, waardoor de slachtoffers in de kou zouden blijven staan. Die twijfels bleken ongegrond. De bijeenkomst begon met een minuut stilte voor alle slachtoffers van seksueel misbruik. De initiatiefnemers wezen op de ernst van wat in de nasleep van de zaak-Vangheluwe aan het licht is gekomen, ze veroordeelden ondubbelzinnig de lichtzinnigheid waarmee de Kerk in het verleden tewerk is gegaan en drongen aan op een billijke straf.

Spreken is zilver, zwijgen is goud, luidt het spreekwoord. In de vele gevallen van seksueel misbruik, betoogde Vlaams volksvertegenwoordiger Kris Van Dijk (N-VA), getuigde het zwijgen van de Kerk evenwel van onverschilligheid en lafheid. Johan Sauwens (CD&V) benadrukte dat de slachtoffers recht hebben op transparantie en duidelijkheid vanwege Kerk en justitie. Dat alles rechtvaardigt evenwel geen heksenjacht op alle priesters en religieuzen. „Verwend als we zijn,” zei Sauwens, „beseffen we anno 2010 al te weinig wat we te danken hebben aan die sterke mannen en vrouwen die Vlaanderen vanuit hun

christelijk engagement hebben uitgebouwd tot wat het vandaag is: een open en verdraagzame samenleving met veel ruimte voor initiatief en een grote solidariteit.”

Andere getuigenissen bevestigden dat. Zo vertelde de Limburgse moslim Mouloud Kalaal hoe hij door een priester werd opgevangen toen zijn ouders uit Marokko in ons land aankwamen en zich vreemd voelden. Ook de vele honderden reacties die op het internet binnenliepen, logen er niet om. Iemand herinnerde zich de dag waarop de deurwaarder langskwam om beslag te leggen op de inboedel van het gezin. De pastoor kwam tussenbeide en betaalde. Een ander kampte met zelfmoordneigingen, maar twee priesters haalden hem er bovenop. Allen spraken hun dankbaarheid uit en kantten zich tegen gratuite verdachtmakingen.

Essayist en astrofysicus Gerard Bodifée dankte in het bijzonder het katholiek onderwijs dat volgens hem al langer dan vandaag genadeloos wordt gehekeld: „Literatoren, columnisten en tv-makers laten geen gelegenheid voorbijgaan om de paters en zusters van de school van hun jeugd te beschuldigen van alle kwalen in de samenleving en in hun persoonlijke leven. Het katholiek onderwijs wordt bekrompenheid verweten, minachting voor lichamelijke, angst voor seksualiteit, religieuze dwang en meer van dat. Ik vraag me af in welke jeugdgevingen deze arme schrijvers hebben gezeten.”

Ondanks het aanvankelijke scepticisme groeide Actie Scherpenheuvel uit tot een teken van hoop. Hoop dat het leed, het verdriet en de teleurstelling over de duistere jaren de Kerk aansporen om met dat kwalijke verleden in het reine te komen en nieuwe maatstaven aan te leggen. Alleen dan kan een Kerk groeien waarin hartelijkheid, gemeenschap van geest en wederzijdse liefde tegen de kracht van het kwaad zijn opgewassen.”

LEZERSBRIEVEN

Reageren op artikelen in deze krant? U kan schrijven of mailen (met vermelding van uw naam en adres) naar: **KERK & leven**, Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen of lezersbrieven@kerknet.be

Gerechtigd onderzoek

KERK & leven, 18 AUGUSTUS 2010

In België gebeuren vreemde dingen. De media zijn al aanwezig vooraleer de gerechtelijke politie het aartsbisdom binnenvalt voor een onderzoek. Daar vindt men dan 'bezwarende stukken' die eertijds naar het aartsbisdom waren verzonden. Kardinaal Godfried Danneels kreeg een 'kunstfoto' voorgeschoteld, nog vóór hij werd ondervraagd. Een Nederlandse krant had daar heel wat bedenkingen bij. Laten wij hopen dat de gerechtelijke politie er werk van maakt om dat alles uit te spitten. Opvallend was ook dat de Belgische kranten en de media niet even correct of fingevoelig waren in hun berichtgeving.

Walter DANNEELS, via e-mail

Echtscheiding

KERK & leven, 21 JULI 2010

Ik las met veel belangstelling de bijdrage *Simpelweg gelukkig zijn* van Lieve Swinnen. Zij schreef daarin: „Wanneer u kiest voor een echtscheiding, dan kunt u zich laten bijstaan door mensen die mee zorgen voor een overeenkomst waarbij alle partijen zich goed voelen. Vechtscheidingen blijken immers al te vaak de oorzaak te zijn van geestelijk lijden bij kinderen.”

KERK & leven is het blad van de katholieke Kerk. Het richt zich dus, zeker in de eerste plaats, tot de katholieken. De tekst wekt de indruk dat kiezen voor een echtscheiding voor katholieken heel gewoon is. Ik dacht dat zeker katholieken alle inspanningen moeten doen om hun huwelijk in stand te houden:

in hun eigen belang, in het belang van hun kinderen en in dat van de maatschappij.

De tekst had volgens mij zo kunnen luiden: „Wanneer u ervoor kiest om uw huwelijk te verstevigen en een echtscheiding te vermijden, dan kunt u zich laten bijstaan door mensen die mee zorgen voor een goede geest binnen uw huwelijk. Echtscheidingen zijn in wezen vechtscheidingen, ze zijn vaak oorzaak van geestelijk lijden bij kinderen.”

Gerard HERMANS, Langdorp

Benedikt xvi

KERK & leven, 25 AUGUSTUS 2010

De tijd van de Latijnse namen voor kardinalen en bisschoppen is lang voorbij. Het respect voor de kerkleiders is er daarom niet minder op geworden. Maar er is ook nog het respect voor de taal. Waarom houden wij nog mordicus vast aan een Latijnse naam voor onze paus?

Alle andere volkeren noemen de paus in hun eigen taal. In Wallonië, Luxemburg en Frankrijk zegt en schrijft men: Benoît. In Italië: Benedetto. In Duitsland, Noorwegen en Denemarken: Benedikt. In Polen: Benedykt. In Portugal: Bento. In Spanje: Benedicto.

Betuigen wij minder eerbied als wij onze paus Benedikt xvi noemen?

Guido VERMEERSCH, Lapscheure

Bart Mesotten

KERK & leven, 21 JULI 2010

Ik las uw *Strandstoel* van 21 juli 2010 met daarin een interessant interview met de dichter Bart Mesotten.

Maar de tekst van een lied dat ik bij het zangkoor kreeg, deed me toch vragen stellen.

„Veel meer wil ik God bieden dan hostie-ouwels en wat wijn. Verhoging moet geschieden, geen hol gebaar of lege schijn. Naar God reik ik mijn handen, vol liefde, eerbetoen en dank; de wierook die zal branden, stijgt hoger op dan brood en drank.”

In de eucharistie geeft Jezus zichzelf in de gedaante van brood en wijn. Dit is geen „hol gebaar of lege schijn”! De uitdrukkingen „hostie-ouwels en wat wijn” en „brood en drank” getuigen mijns inziens maar van weinig respect.

In de Bijbel wordt het offeren van wierook vaak gelijkgesteld met het aanbidden van andere goden. Hier stijgt het „hoger op dan brood en drank”.

Jan VAN DEN BROECK, Turnhout

Afscheid nemen

KERK & leven, 30 JUNI 2010

Het artikel *Gelovig afscheid vieren* in uw uitgave van 30 juni riep bij mij verscheidene bedenkingen op.

Vooreerst heb ik tevergeefs gezocht naar een argument om de uitvaartliturgie te desacraliseren door die los te koppelen van een sacramentele eucharistieviering. Gaat de heilige Kerk nu zelf over tot haar desacralisatie?

Daarnaast stoorde het me de termen naast elkaar te lezen: „gelovig afscheid nemen”. Is dat geen contradictio in terminis? Mijn geliefde is sinds jaren overleden, maar ik heb van haar geen afscheid genomen. Ze leeft voort. Niet alleen in mijn mooie herinneringen. Ik weet vooral – ik belijd – dat ze

voortleeft in eeuwigheid. „Ik geloof in het eeuwig leven.” Van dat eeuwige leven wordt geen afscheid genomen. Ik zie thans mijn geliefde niet „naar het lichaam”, maar ik vertrouw erop haar weer te zien, want „ik geloof in de verrijzenis van het lichaam”.

Het geloof en mijn 'gelovigheid' laten mij uitgerekend niet toe haar overlijden een 'afscheid' te noemen.

Lode VANHOVE, Deurne

Sekstoerisme

KERK & leven, 18 AUGUSTUS 2010

Onlangs lag ik naast een 85-jarige pater missionaris voor Afrika in het ziekenhuis, toen hij bezoek kreeg van twee confraters. Zij voerden een sereen gesprek over de voor hen toch wel erg pijnlijke situatie waarbij de media momenteel de Kerk in het algemeen en de priesters in het bijzonder viseren.

„Wij zijn wie we zijn en we weten wie we zijn”, zei op een gegeven moment de schranderste van hen. Juist. Iedere godvrezende christen die nadenkt, weet allang dat onze paters missionarissen en onze misiezusters de edelsten onder onze zonen en dochters zijn.

Wat nu de vele onpersoonlijke nestvervuilers en afvallige christenen betreft, even dit doordenkertje. Elk jaar opnieuw vertrekken vanuit het rijke Westen duizenden pedofielen op seksvakantie naar straatarme landen waar zij van de plaatselijke armoede misbruik maken om kinderen schandelijk te ontrenten. Zijn al die kapitaalcrachtige toeristen dan ook allemaal priesters?

Walter CLAEYS, Boom